

Jeg er tværtimod overbevist om, at saa vil ogsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sige, at naar Værkerne ikke kan holde til, at Vandet gaar begge Veje, maa vi lade det gaa den ene Vej, og saa har vi som sagt Ferskvandstilstanden. Men derfor behøver man ikke at have Sandflugt, for man behøver ikke at sænke Vandstanden saa stærkt, at der kommer Sandflugt. Det ærede Medlem sagde, at saa kommer der heller ikke de store Muligheder frem, som en Sænkning tilvejebringer. Nej, det er muligt, men dem behøver man heller ikke at tage med det samme; man kan tage dem, efterhaanden som Tilstanden gør det muligt. Men, som ogsaa det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) sagde, man maa gøre Befolkningen derovre klar over, at den Ordning, der nu foreslaas, meget snart kan føre til en ren Ferskvandstilstand, og jeg kan sige, at for mit Vedkommende er Tilslutningen til Lovforslaget betinget af, at man er klar over, at saaledes vil Forholdet blive.

Jeg har dernæst et Spørgsmaal at gøre den højtærede Minister. Det er det Spørgsmaal: Hvem skal bestemme over Vandstandsforholdene i Fjorden? Hvem skal afgøre, hvornaar Vandet skal sættes ind — ikke Ebbe- og Flodvandet, for det giver sig af sig selv, og det faar ikke saa stor Indflydelse, men Højvandet ude fra Havet? Hvem skal bestemme, hvor høj en Oversvømmelse af Engene man skal tilstræbe? Hvem skal bestemme, hvor stor Afvandingen skal være? Hvem skal afgøre, hvornaar man skal gaa over til Ferskvandstilstanden? Jeg tror, det har sin Interesse at faa dette Spørgsmaal klaret med det samme.

Endelig vil jeg gerne gøre en kort Bemærkning om Molerne. Forudsætningen for Sejlads med Fiskerbaade ud paa Havet kan maaske blive den, at der bygges Moler; men det er et Spørgsmaal, om man vil ofre saa meget paa Fiskeriinteresserne. Derimod er det ingenlunde sikkert, at det bliver nødvendigt at bygge Moler for at faa Vandet til at strømme ud af Fjorden. Den Aabning, der er nødvendig for at faa den fornødne Afvanding, vil sikkert kunne tilvejebringes for langt mindre Beløb, og bliver Forholdene saaledes, at man maa nøjes med dette, maa man ofre Fiskeriinteressen, som dog er rent underordnet i Sammenligning med de Værdier, der kan vindes for Landbruget. Det er ligesaa godt, at man paa Forhaand gør sig klar over, hvorledes Tilstanden er, og ikke paa ny stiller Fantasiligheder op for Befolkningen. Det, jeg her taler om, kan meget hurtigt blive den nøgne Virkelighed.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Det er rigtigt nok, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Lambæk) sagde, at han kan støtte sine Udtalelser om Rødspættens Levemulighed paa Kommissionens Betænkning, men det er jo ikke derfor sikkert, at Udtalelserne er rigtige. Jeg vil blot henvise til, hvad jeg for øvrigt allerede har sagt, at i de 8 Maaneder af Aaret gaar der ikke Saltvand ind i Ringkøbing Fjord, men i disse Maaneder tilføres der den hele Tiden Ferskvand fra de tilgrænsende Egne, og det siger sig selv, at alene den Omstændighed vil bidrage til, at der ikke bliver Brakvand i den indreste Del af Fjorden, men praktisk talt Ferskvand. Og det er meget vanskeligt at holde Rødspætten i Live, naar Saltholdigheden gaar under et vist Punkt. Jeg skal saaledes oplyse, at i Østersøen, som dog paa ingen Maade anses for at være et Ferskvandsbassin eller et Ferskvandshav, er Forholdet det, at paa den anden Side Falsterbo kan Rødspætten ikke leve: kommer man over i Nærheden af Bornholms Kyster, findes der ikke en Rødspætte i hele Østersøen.

Hagbart Berg: Den højtærede Trafikminister sagde, at Hovedmotiveringen for det foreliggende Forslag maatte være Hensynet til Landbrugsforholdene, og det er utvivlsomt ogsaa rigtigt; men det kan ikke nægtes, at vi i de senere Aar har set en overordentlig stærk Udvikling af Vesterhavsfiskeriet. Gennem mange Aar har fremmede Fiskere taget al den Fiskerigdom, der var udenfor Kysten, og vore egne Fiskere har ikke i nogen Maade kunnet konkurrere. Jeg tror derfor ogsaa, at det Hensyn, der er peget paa, Hensynet til et bedre Fiskeri i Vesterhavet, har en ikke saa uvæsentlig Betydning. I 1916 var vi, saa vidt jeg véd, oppe paa en Fiskeriindtægt af 57 Mill. Kr., langt mere, end vi har kendt tidligere, og en væsentlig Del heraf faldt paa Vestkysten.

Naar jeg har ønsket at gøre et Par Bemærkninger, er det, fordi det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) har benyttet Lejligheden til at rette et Angreb paa Thyborøn. Jeg tror, at hvorledes man end ordner Forholdet her, og selv om man laver Fiskerihavn, vil de naturligste Betingelser for Vesterhavsfiskeriet være ved Thyborøn; man maa ikke forestille sig, at man her ved Hvide Sande vil kunne skabe nogen Erstatning for Fiskerihavnen ved Thyborøn,